

Veckans växt v. 12 2008

Tidig blåstjärna, *Scilla bifolia*



Tidig blåstjärna (*Scilla bifolia*) är ofta ett förbisett inslag i vårens blåa matta. Den är inte lika vanlig som den ryska blåstjärnan, *Scilla sibirica*, den som ofta i vardagligt tal kallas "scilla". *S. bifolia* blommar i mars-april, oftast två veckor före *S. sibirica*.

I mer än 400 år har *S. bifolia* odlats i Europas trädgårdar, det gäller också för 'Alba' och 'Rosea', den vita resp. den rosa formen.

"Utsökt" står det om *Scilla bifolia* i 1887 års priskurant från Göteborgs Trädgårdsförening. Tidig blåstjärna beskrivs ofta som liten, söt och lättodlad. Den växer lika gärna i stenpartiet som under buskar, men tycks inte lika gärna förvildas som den ryska blåstjärnan.

S. bifolia hör hemma i centrala och södra Europa men växer också vild i Kaukasus och i Turkiet. Från löken kommer två, eller ibland tre blad. Bladslidan når högt upp på stjälken. Tidig blåstjärna har 6-12 blommor med relativt korta blomskaft, i allmänhet finns inga stödblad vid basen av blomskaften. De små blommorna är uppåtvända och ser ut som små stjärnor, medan *S. sibirica* har nickande, hängande blommor.



Det inte ovanligt att hitta hybrider (*Scilla x allenii*) då *S. bifolia* växer tillsammans med vårstjärnor (*Chionodoxa forbesii*, *C. sardensis* eller *C. luciliae*). Hybridvårstjärnorna känns igen på att ståndarna ser ut som ett mellanting mellan blåstjärnornas trådlika ståndarsträngar och vårstjärnornas korta ståndare med vita, breda, ståndarsträngar som står ihop som ett rör.

Text och bild: Anita Ireholm